

Hol ér véget a múlt?

2010 június 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Nagybajomban a faluról szóló monográfiához kellett képeket készítenem. Így jutottam el a Vári-d?l?ben található koroknyai vár sáncaihoz is, amelynek képe itt látható. Solymosi László könyvéb?l tudom, hogy a Korotna nev? földet a XIV. század els? felében Dénes fia Bede birtokolta. A terület nem volt nagy, mindössze egyetlen gazdaságnak számított. Egy ház állt rajta, és a föld kiterjedése akkora volt, amekkorát egy ekével meg lehetett m?velni. Tulajdonosa 1345 táján örökös nélkül elhunyt.
A szomszédos Sárdon birtokos Szerdahelyi Ders fia Péter mester bizonyára már számított erre, és a bekövetkezett eseményt azonnal a maga javára fordította. Megkérte I. Lajos királyt, hogy adományozza neki az elhunyt birtokát. A király teljesítette a kérést, és Péter mesternek adta a kívánt földet.
Korotna település tulajdonosai a helybeli nemesek voltak. Érdekeiket sértette, hogy rokonuk, Dénes fia Bede földje idegen kézre szállt. Ezért mindent elkövettek, hogy birtokrészét a Szerdahelyiekt?l visszaszerezzék. Ez a helybeli nemesek anyagi támogatásával Korotnai Pet? fiának, Györgynek sikerült. Ezt követ?en a XIV. század els? felét?l a XVI. század derekáig a Korotnai család leszármazottai voltak az itteni uradalom tulajdonosai. Az uradalom központja ott volt, ahol a vár állt, amelynek építtet?je a XV. században Korotnai János volt.
„A középkori vár sokféle szerepet töltött be. Az uradalom központja volt. Innen irányította az udvarbíró az uradalmat, ide szállították a majorságok termését és a jobbágyok adóját. A vár ugyanakkor a várúr és családja lakhelye volt. Kényelmér?l és ellátásáról a vár személyzete gondoskodott. Szolgálók, szakácsok, pékek, lovászok álltak a vár urának rendelkezésére. A korotnai vár ekkor még messze nem a törökt?l óvta lakóit és a környéket, noha felszerelése nem volt jelentéktelen. 1516-ban hat rövid csöv? ágyú, 95 szakállas puska, 38 puska, nyolc dárda, öt számszeríj, két íj, egy hordó puskagolyó és egy hordó puskapor biztosította védelmét. A középkorban a korotnai vár szükség esetén a földesurak egymás közti csetepatéiban adott védelmet. A földesúri hatalmaskodások kiindulópontja és a fosztogatásból, rablásból visszatér?k biztos menedéke volt. Ellen?rzése alatt tartotta a környéket, és elrettentette, olykor megbénította azokat, akik a várúr akarata ellenére kívántak cselekedni” – írja könyvében Solymosi László.
A várépít? Korotnai János élete 1497 derekán tragikusan ért véget. S ez olyan, mint egy mai b?nügyi tudósítás, amelyben a gyilkosság oka a vagyonszerzés, illetve az azzal kapcsolatos elhallgattatási szándék. Ugyanis a 70. életéve felé járó ítél?mestert a peresked? felek – nyilván némi pénzzel – rávették arra, hogy számukra kedvez? oklevelet állítson ki. Miután az öreg Korotnai kötélnek állt, meggyilkolták, nehogy kés?bb árulójuk legyen.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló